

en Ejendom, skal tinglyses for at gælde overfor en godtroende Erhverver af Ejendommen, medmindre der i Lovgivningen er hjemlet Kommunerne Fortrinsret for Bidraget ligesom for kommunale Skatter, og da en saadan Fortrinsret er tvivlsom og usikker i visse Tilfælde, er det nødvendigt, at der lovgives paa dette Omraade for at opnaa ensartede Bestemmelser og derved undgaa Misforstaaelse; ellers kan man ogsaa frygte, at Kommunerne vægrer sig ved at yde de Tilskud, som er nødvendige til Gennemførelse af saadanne nyttige Vandløbsreguleringer.

Med disse faa Ord skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale dette lille Lovforslag til en hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

Hans Rasmussen: Det foreliggende lille Lovforslag drejer sig for en ikke uvæsentlig Del om, at man skal se bort fra en Bestemmelse i Tinglysningsloven, denne Lov, som ikke er mere end 1 Aar gammel, men som desværre synes at have givet Anledning til nogen Misforståelse paa forskelligt Hold. Det kunde maaske give Plads for den Betragtning, at man den Gang har været noget for hurtig i Vendingen med Hensyn til at gennemføre den vidtfavnende Lovgivning, som det dér drejede sig om. Det skal jeg imidlertid ikke opholde mig ved i dette Øjeblik, men blot sige, at min Gruppe billiger det, der er Hensigten med dette Lovforslags Bestemmelser, nemlig at tilvejebringe Ensartethed paa et Omraade, hvor det unægtelig er saaledes, at der gør sig Uklarhed gældende. Vi billiger de Bestemmelser, der er foreslaaet, billiger den Begrundelse, der er givet for dem, og kan anbefale Lovforslaget til Gennemførelse, saaledes som det foreligger.

Jeg vil yderligere blot tilføje, at jeg for mit Vedkommende sætter Pris paa det Tilsagn, der er givet af den højtærede Justitsminister, og som staaer anført i Landstingsudvalgets Betænkning. Jeg tror, det vil være rigtigt, at man i kommende Tider kommer ind paa en Overvejelse af det Spørgsmaal, der har givet Anledning til det Samraad, som Landstingets Udvalg har haft med den højtærede Justitsminister om denne Sag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Udøvelse af Tandlægevirkksomhed af 25. Februar 1916.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1053).

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Ministeren for Sundhedsvæsen (Rubow): Det Lovforslag, jeg har den Ære at forelægge for det høje Ting, blev enstemmigt vedtaget i Landstinget den 31. Maj d. A. Det angaar et Par sønderjydske Tandlæger, som ved Genforeningen ikke havde tilendebragt deres Studier og derved ikke var kommet ind under Loven af 28. Juni 1920 om Udvidelse af Sundhedslovgivningens Gyldighed til de sønderjydske Landsdele. Disse to Tandlæger har nu tilendebragt deres Studier og taget tysk Tandlægeeksamen, og Lovforslaget gaar da ud paa, at give dem Praksisret i Danmark ligesom de andre sønderjydske Tandlæger med tysk Embeds-eksamen. Forslaget er anbefalet af Sundhedsstyrelsen og flere ansatte Tandlæger, og da det maa anses for ret og billigt at give de nævnte Tandlæger denne Praksisret, anbefaler jeg Lovforslaget til velvillig Behandling i dette høje Ting.

Chr. Ernst Christensen: Som den højtærede Sundhedsminister allerede har sagt, gaar det foreliggende Lovforslag ud paa at give to Tandlæger, der først har tilendebragt deres Uddannelse paa tyske Læreanstalter, efter at de øvrige sønderjydske Tandlæger ved Loven af 28. Juni 1920 havde faaet Tilladelse til at praktisere, samme Tilladelse til efter derom indgiven Ansøgning til Sundhedsministeren at udøve Tandlægevirkksomhed i Overensstemmelse med de her i Landet gældende Love. Jeg skal anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i dette høje Ting.

Hauge: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale dette lille Lovforslag til Vedtagelse her i Tinget. Jeg kan saa meget bedre gøre det, som jeg som Indenrigsminister i Rigsdagssamlingen i 1924—25 forelagde i Landstinget et Lovforslag, der, hvad det reelle Indhold angaar, var ganske enslydende med det her foreliggende. Dette Lovforslag kom til første Behandling i Landstinget, men det Udvalg, der blev nedsat angaaende Lovforslaget, tilendebragte ikke sit Arbejde, og jeg fik den Gang Indtryk af, at Landstinget ikke